

et quicquid adhuc flaccet, atque licet, quicquid virtutis jacet,
 pax mirabiliter vivificat, consolidat, reficit, elevat.
 Unde et nemo non Mortalius est, qui, dummodo ipsi non cornea
 sit fibra, pacem suam, quam homini novisse datum est,
 rerum optimam non desideret: qui auream pacem non ex-
 pectat. Quidni v. ab obsequio bello pax exposceretur?
 Quidni quis Mortalium, pace restituta cuncta restitui bo-
 na; novis pace restaurata restaurari in foro justitiam,
 in foro religionem, in foro castitatem; novis, pace re-
 stituta reddi Musis pristinum suum splendorem, ac honorem.
 Urbes cum vicis re-integrari videt: agros rursus col-
 videt. In templis verbum sine obstaculo pure doceri
 audit. In scholis bonis literis artibus erudiri juventu-
 tem sine ullis impedimentis intelligit. Quare quum tot,
 tantaque mala bellum, tot tantaque bona pax humano geni-
 asferat: non amplius dubitabitis, A. V., quin hoc illi
 irrefragabilem anteferri debeat. Ego iterum letitia plene
 exclamo: O dulce bonum pacis! O bonum nullis Arabum
 thesauris, nec ullis Indorum gemmis redimendum! Dum
 sic exclamo, non sperire possum, quod nec ipse tuus
 salutis defensor, Christus Jesus, fulcissimum nomen pacis
 abhorreat, d. tanti id potius faciat: ut se pacis Princi-
 pem vocitari permittat. Ne dicam: quod ipsius eternae
 veritatis typus atque idea pax sit. Pacem quae bello quae post-
 ererit? Paci quis derogaret? Absit hoc à me; absit et
 vestra, Auditores Pientissimi, prudentia, et sagaci-
 tas! Ut magis magisque ~~tantum~~ ^{autem} Exegetica huius verita-
 tem cognoscatis, in ipsa vos meum civilis doctrinae myste-
 ria penetrare. Certe ultimum finis Societatis Civilis
 quietis est, ac tranquillitas: ob quam comodis speranda, obti-
 nenda, fruendaque cuncti Mortales ad Rempublicam consi-
 derationem ipsius Dei, et naturae iussu instinctus, pendet,
 et ad eandem servationem unanimiter factusque spirat.